

EU OCH STORA HAVET

Fisken är avgörande för balansen i haven och balansen i haven är avgörande för hela planeten. Utfiskningen innebär mycket mer än att torsken i fiskdisken blir dyr och att EU:s yrkesfiskare har svårt att klara sin näring. Konsekvenserna av en rubbad balans i haven kan bli en ekologisk katastrof.

EU:s fiskbestånd är betydligt mer utfiskade än det globala genomsnittets. EU:s fiskeflotta är överdimensionerad och det har lett till ett hårt tryck på bestånden, dålig lönsamhet för fiskarna och problem med kontrollerna. Fiskeflottan behöver minskas och Miljöpartiet anser att det ska gå snabbare än i dag.

När EU har fiskat slut på sin egen fisk fortsätter man med andras. Fiskerieravtal med fattiga länder leder till att EU:s fiskeflotta även tar upp den fisk som fattiga befolkningar är beroende av för sin försörjning. Fiskerieravtalen bör förhandlas om, och det ska finnas kriterier som bland annat reglerar att det inte får förekomma några konflikter i landet i fråga. Avtalen ska utgå ifrån ett regionalt perspektiv. Både fiskar och fiskare rör sig ofta mellan olika länders vatten och därför finns det ofta flera avtal för samma bestånd. Dessutom ska EU:s avtal ta hänsyn till avtal med andra fiskeflottor från till exempel Japan, Kina och Ryssland. Kontrollen och tillsynen behöver bli bättre och den bör garanteras regionalt så att inte fartyg flyttar sig till den plats där kontrollen är svagast.

Tillträde till fiske i fattiga länder bör begränsas så att EU-fartyg bara får ta upp den del av fisken som överstiger landets egna behov. Uppgifter om fångster är det viktigaste underlaget för analyser av fiskbestånden, och EU-fartygens rapporter ska vara korrekta och regelbundna. Bedömningarna av fiskarterna ska bli mer tillförlitliga och de ska göras både innan och under avtalstiden.

Många av de länder EU har slutit avtal med är fattiga, hungriga utvecklingsländer som själva behöver fisken för sin överlevnad. De länderna har ofta problem att ta sitt ansvar för att hantera fisket på ett hållbart sätt. EU:s avtal ska innehålla bestämmelser om hjälp att utveckla de kompetenser som landet i fråga inte har själv.

Fiskeavtalen innehåller bistånd till länderna som utgår ifrån hur stor del av fiskebestånden som EU får ta upp. Avtalen innehåller en klausul som innebär att biståndet kommer att minska om tillträdet till fiskbestånden minskar. Det gör att det inte finns några incitament att minska fisket för att bevara bestånden. Biståndet används dessutom inte alltid på ett korrekt sätt, eftersom många av de länder EU har avtal med är väldigt korruperade.

Under nästa mandatperiod ska EU:s fiskeripolitik göras om. Miljöpartiet vill ha en solidarisk och hållbar politik, så att fattiga länder får bättre förutsättningar att utvecklas och så att fiskarterna kan leva vidare.

